

[Indenrigsministeren]

deltagelse eller anonymiseret, således at der ikke indgår egentlige personidentificerbare data. Disse undersøgelser sker i form af tværsnitundersøgelser, kohorteundersøgelser m.v. Sundhedsstyrelsen har mere uddybende redegjort herfor i redegørelse til Indenrigsministeriet vedrørende initiativer i bekæmpelsen af AIDS, april 1987.

Efter Sundhedsstyrelsens opfattelse har registrering af enkeltindivider med personidentificerbare data ingen mening. Sundhedsstyrelsen finder, det er af største vigtighed, at den enkelte trygt kan henvende sig til sundhedsmyndighederne uden frygt for registrering og modtage rådgivning og vejledning med henblik på at beskytte sig selv og andre mod smitte.

De overvågningsmetoder, som er indført, og som vil blive iværksat, giver efter Sundhedsstyrelsens opfattelse det nødvendige grundlag for at kunne følge sygdommens udbredelse og samfundsmæssige konsekvenser.«

Jeg kan henholde mig til det af Sundhedsstyrelsen anførte.

Spm. nr. S 1423

Til udenrigsministeren (7/7 87) af:

Tove Lindbo Larsen (S):

»Vil udenrigsministeren oplyse, om det er i overensstemmelse med EFs egnsudviklingspolitik, at kommuner, der efter ansøgning modtager EF-egnsudviklingsstøtte, ikke selv får gavn af midlerne, idet staten fratrækker tilsvarende beløb i bloktilskuddet til kommunerne?«

Begrundelse

Af dagspressen fremgår det, at Storstrøms Amt har fået fratrukket samme beløb i bloktilskud fra staten, som amtet efter ansøgning har fået i egnsudviklingsstøtte fra EF.

TV-Avisen bragte sagen den 6. juli 1987 og spurgte den konservative industriminister om sagen. Men han henviste til Venstreindenrigsministeren, der ikke ønskede at kommentere sagen. Derfor spørgsmålet til udenrigsministeren, under hvem EF-spørgsmål henhører.

For kommunerne er det uinteressant at modtage EF-støtte, hvis pengene blot lander i statskassen. Der går trods alt et stykke arbejde forud for bevilling af EF-støtte.

Svar (27/7 87):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Det har lige siden Danmarks indtræden i EF 1. januar 1973 været en fast praksis, at det samlede beløb, som kommuner og amtskommuner modtager fra EFs forskellige fonde, f.eks. socialfonden, fratrækkes i kommunernes bloktilskud. Dette indebærer imidlertid ikke, at den enkelte kommune ikke får gavn af midlerne eller ikke har det fornødne incitament til at søge tilskud fra EF-fonde. For gennemsnitskommunen betyder ordningen således, at kommunen kan disponere over den modtagne støtte samtidig med, at kommunens bloktilskud dog reduceres med ca. $\frac{1}{275}$ af det pågældende tilskudsbeløb. Konsekvensen heraf er, at kommuner, der er aktive med henblik på at få støtte fra EFs fonde, får gevinsten herved, hvorimod kommuner, der ikke ønsker at modtage støtte, må bære et mindre tab ved bloktilskudsudgangen. Ordningen kan derfor ikke siges at vedrøre EFs egnsudviklingspolitik, men må betegnes som en intern udligningsordning mellem de kommuner, der ønsker at modtage tilskud fra EFs fonde, og dem, der ikke ønsker dette.

Baggrunden for denne særlige udligningsordning er, at staten afholder samtlige omkostninger i forbindelse med medlemskab af EF, herunder også finansieringen af f.eks. EFs regionalfond. Tilskuddene kan derfor ses som en form for indirekte statstilskud fra medlemslandene, og det er helt sædvanlig praksis at regulere bloktilskuddene, når der fra staten ydes tilskud til specifikke formål i kommunerne, jf. f.eks. tilsvarende ordninger på sundhedsområdet.

Jeg må derfor fastholde, at den eksisterende praksis med regulering af bloktilskuddene som forudsat understøtter egnsudviklingen, idet den enkelte kommune klart har et incitament til at søge støtte fra EFs regionalfond.

Spm. nr. S 1424

Til justitsministeren (8/7 87) af:

Jytte Andersen (S):

»Vil ministeren kommentere DKAs og SiDs materiale om brand- og redningsmandskabets forudsætninger i forbindelse med brand- og giftulykker og oplyse, om ministeren på den baggrund vil tage initiativ til en